

3 november 2016 Vandaag mag ik weer naar de Jaarlijkse netwerkbijeenkomst van netwerk vroege psychose! Dit jaar in samenwerking met Mentrum. De VIP-teams in Amsterdam bestaan 10 jaar, van harte proficiat met dit mooie jubileum! Vanaf het Centraal Station een lekkere wandeling door de Amsterdamse binnenstad, altijd weer leuk om in deze levendige stad te zijn! We komen bij een sfeervolle oude kerk, waar de mensen al in drommen buiten staan. Ik dacht even dat we niet goed zaten, of er wellicht ook een andere bijeenkomst was vandaag! Nee hoor! De opkomst op deze netwerkbijeenkomst was enorm. Een grote groep betrokken collega's uit de psychosezorg, die zichtbaar zin hadden hier vandaag aanwezig te zijn!

Foto's Kristien Harmsen

En terecht! Wat een fantastisch aanbod aan sprekers is hier aanwezig vandaag! Ieder heeft z'n eigen beleving en indrukken opgedaan, hierbij een impressie:

Wat hebben we in die 10-15 jaar VIP-zorg geleerd?

Lieuwe de Haan vertelt dat er prachtige resultaten, met name op Individuele Plaatsing en Steun (IPS), behaald worden in regio Amsterdam. Dit wordt later door een ware talkshow nog wat verder uitgediept.

Debby Kamstra nodigt vier bevlogen gasten uit om hun IPS-succes te delen. Een quote: "Wat ga je morgen anders doen? Niet hoe dan?, maar Doe dan!!"

Wim Veling laat zien hoe wij de VIP-zorg toch maar mooi georganiseerd hebben in dit kleine 'polder'-landje. Er zijn 50-60 teams in Nederland met VIP-zorg, waar in totaal ruim 300 teamleden werken. Zij zien zo'n 3000 nieuwe patiënten per jaar.

Wat is er nog te leren en waar willen we over 10 jaar uitkomen?

Don Linszen bijt het spits af met een referentie naar het Australische model, van Vipsychose naar Vipsychiatrie. De prodromale fase bij psychose blijkt samen te gaan met prodromen voor diverse andere stoornissen. De vroegdetectie zal zich wellicht steeds meer richten op een bredere doelgroep. VIP wordt dan ViPP (vroeg interventie psychische problemen).

Dit verhaal wordt later mooi aangevuld door *Rianne Klaassen* met de ontwikkeling van headspaces naar Australisch model in Nederland. In Australië zijn er zo'n 100 centra die zich laagdrempelig richten op het verbeteren van welzijn bij alle jongeren. Voor meer info: <https://www.headspace.org.au>

Mark van der Gaag laat ons inzien dat het medisch model van psychische aandoeningen aan een klif hangt. Mark pleit voor en meer epidemiologische benadering. Wanneer we symptomen van mensen clusteren, lijkt de DSM daar weinig raakvlakken mee te hebben.

Tijd voor verandering? Dit is wel de tendens tijdens de gehele bijeenkomst. Collega's staan open voor verandering, vooral voor vooruitgang om de zorg aan mensen met een kwetsbaarheid voor psychosen

nog verder te verbeteren. Mark pleit voor MESS-preventie (multiple exit symptom syndromen).

Jules Tielens probeert 'In 10 minuten zo veel mogelijk mensen te beledigen', maar wil ze vooral aan het denken zetten. Jules en Jim (*van Os*) hebben aanvullend aan elkaar een duidelijke boodschap: *Hoe meer isolement, hoe slechter het wordt. Door contact en meedoen, knappen mensen op. Zingeving staat niet in de richtlijn, maar is zeker zo belangrijk. Geen diagnoses, maar persoonspecifieke kwetsbaarheden die ergens in het leven aanleiding kunnen geven tot zorgbehoeften.*

'Poep' interview?

In de workshop over trauma houden we een 'poep'-interview, ik zal jullie mijn uitslag besparen. Het gaf een mooie indruk over hoe het is om over schaamtevolle gebeurtenissen te spreken. In andere ruimtes wordt gebokst, film gekeken en real-life casuïstiek uitgespeeld. Collega's komen vol energie terug van de boksworkshop, ik meen zelfs een andere houding waar te nemen :-). Zelf kom ik lachend uit de workshop nadat een therapeut is uitgemaakt voor 'weer iemand zonder ballen' en 'wat zit je nou te tutten'. Herkenbare dilemma's hoe om te gaan met cliënten die helemaal niet op ons zitten te wachten.

Zo jammer dat we niet aan alle workshops deel konden nemen!

Als afsluiter van deze waardevolle dag komt *Jeroen Kloet* met zijn verhaal de Kracht van kwetsbaarheid. Daarin vraagt hij zich af welke rol de kwetsbaarheid van hulpverleners kan hebben. Zorgen wij nog wel goed voor onszelf en voor elkaar? Inmiddels een weekje verder kijk ik terug op een verbindende, blijde dag.

VIP VIP Hoera!!!